

ปานิอม - หมายเลขสิบหก

วาระแห่งอวสาน

Jeff Pippenger

2026-02-19

ดาเนียลบทที่สิบเอ็ดเริ่มต้นด้วยการแนะนำโดเนลด์

ทรมัว่าเป็นประธานาธิบดีคนสุดท้ายของอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์

ในปีที่สามแห่งรัชสมัยของไซรัส ซึ่งเป็นจุดที่นิมิตได้เริ่มต้นขึ้นในบทที่สิบ

ได้รับการเสริมในข้อแรกของบทที่สิบเอ็ดด้วยคำว่า "อีกด้วย"

ฝ่ายข้าพเจ้าเอง ในปีแรกแห่งรัชกาลดาร์ริอัสชาวมิเดีย ข้าพเจ้าได้ยืนขึ้นเพื่อคำนวณและเสริมกำลังแก่ท่าน
ดาเนียล 11:1

กาเบรียลระมัดระวังที่จะย้อนกลับไปถึงดาร์ริอัสและเชื่อมโยงเขาเข้ากับไซรัส

ขณะที่ท่านเริ่มการบรรยายของบทที่สิบเอ็ด

บทที่สิบดำเนินต่อไปเป็นนิมิตเดียวกันจนถึงข้อสุดท้ายของบทที่สิบสอง

และนิมิตนั้นเริ่มขึ้นในปีที่สามแห่งรัชกาลไซรัส

ในปีที่สามแห่งรัชกาลไซรัสกษัตริย์แห่งเปอร์เซีย มีเหตุการณ์หนึ่งถูกสำแดงแก่ดาเนียล

ผู้ซึ่งมีนามเรียกว่าเบลเทชซาร์; และเหตุการณ์นั้นเป็นความจริง แต่เวลาที่กำหนดไว้สั้นยาวนาน:

และท่านก็เข้าใจเหตุการณ์นั้น และมีความเข้าใจในนิมิตนั้น ดาเนียล 10:1

ดาร์ริอัสร่วมกับไซรัสประกอบขึ้นเป็นสัญลักษณ์ของชนชาติคู่ คือชาวมิเดียและชาวเปอร์เซีย

ซึ่งเป็นตัวแทนของอำนาจคู่คือจักรวรรดิอักษานิยมและโปรเตสแตนต์นิยมในสหรัฐอเมริกา;

ฉะนั้นจึงเป็นตัวแทนของสัญลักษณ์คู่แห่งวาระสุดท้ายด้วย

การถือกำเนิดของอาโรนและโมเสสเป็นเครื่องหมายบ่งชี้วาระสุดท้ายของคำพยากรณ์สี่ร้อยปีของอับราฮัม ณ

ตอนเริ่มต้นของอิสราเอลโบราณ; ฉะนั้นใดก็ดี การถือกำเนิดของยอห์นผู้ให้บัพติศมาและของพระคริสต์ก็เป็นตัว

แทนของหลักหมายสองประการแห่งวาระสุดท้ายในตอนสิ้นสุดของอิสราเอลโบราณ ฉะนั้น

พระเยซูทรงใช้ตอนจบเพื่อแสดงให้เห็นตอนเริ่มต้นอยู่เสมอ

ดาร์ริอัสและไซรัสรวมกันเป็นตัวแทนของหมายสำคัญแห่งกาลเวลา ซึ่งหมายถึงวาระแห่งสุดท้าย

เมื่อการเป็นเชลยเจ็ดสิบปีในบาบิโลนสิ้นสุดลง

"คริสตจักรของพระเจ้าบนแผ่นดินโลกตกอยู่ในสภาพเชลยอย่างแท้จริงตลอดช่วงเวลาอันยาวนานแห่งการ
ข่มเหงอย่างไม่ลดละนี้

เช่นเดียวกับที่ชนชาติอิสราเอลตกเป็นเชลยอยู่ในบาบิโลนระหว่างช่วงเวลาแห่งการเป็นเชลย" Prophets
and Kings, 714.

ดาร์ริอัสและไซรัสเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของปี ค.ศ. 1798 และ 1799 ซึ่งเป็นตัวแทนของเวลาแห่งอวสาน

เมื่อการเป็นเชลยคู่ขนานของอิสราเอลฝ่ายวิญญาณในบาบิโลนฝ่ายวิญญาณสิ้นสุดลง ค.ศ. 1798

ซึ่งไปถึงอวสานของระบบการเมืองแห่งสันตะปาปา ซึ่งถูกนำเสนอเป็นสัตว์ร้ายที่หญิงแพศยาแห่งโรมนั่งอยู่บนนั้น

ดังนั้น ท่านจึงพาข้าพเจ้าไปในฝ่ายวิญญาณยังถิ่นทุรกันดาร

และข้าพเจ้าเห็นหญิงคนหนึ่งนั่งอยู่บนสัตว์ร้ายสีแดงเข้ม ซึ่งเต็มไปด้วยนามแห่งการหมิ่นประมาท

มีเจ็ดศีรษะและสิบเขา วิวรณ์ 17:3

นโปเลียนได้ยุติชีวิตของสัตว์ร้ายในปี 1798 และในปี 1799

หญิงผู้ชื่อยูบนสัตว์ร้ายนั้นได้สิ้นชีวิตลงในถิ่นเนรเทศ ในปี 1989 ทังโรนัลด์ เรแกนและจอร์จ บุชผู้พี่ต่างก็เป็นประธานาธิบดี เป็นการกำหนดหมายเวลาแห่งอวสานไว้ในปี 1989 ดาริอัสและไซรัสเป็นตัวแทนของเรแกนและบุชผู้พี่ ข้อสองกล่าวว่:

บัดนี้ข้าพเจ้าจะสำแดงความจริงแก่ท่าน ดูเถิด ยังมีกษัตริย์อีกสามองค์ลุกขึ้นในเปอร์เซีย และองค์ที่สี่จะมั่งคั่งยิ่งกว่าเขาทั้งปวง และด้วยอำนาจแห่งทรัพย์สมบัติของตน พระองค์จะทรงปลุกเร้าทุกคนให้ต่อสู้กับราชอาณาจักรกรีเซีย Daniel 11:2

การตื่นขึ้น

ดาริอัสคือเรแกน ไซรัสคือบุชผู้ยิ่งใหญ่ และกษัตริย์สามองค์ที่ตามหลังไซรัสคือ คลินตัน บุชผู้น้อย โอบามาผู้แบ่งแยก และประธานาธิบดีองค์ที่สี่ซึ่ง "มั่งคั่งยิ่งกว่า" และผู้ซึ่งปลุกระดมบรรดาโลกาภิวัตน์แห่งกรีเซียนั้น คือทรัมป์ คำว่า "ปลุกระดม" หมายถึงทำให้ตื่นขึ้น เมื่อทรัมป์ประกาศลงสมัครรับเลือกตั้งในปี 2015 บรรดาโลกาภิวัตน์ซึ่งโยเอลระบุว่า "คนต่างชาติ" ก็ถูกปลุกให้ตื่นขึ้น.

ให้ประชาชาติทั้งหลายถูกปลุกให้ตื่นขึ้น และขึ้นมายังหุบเขาแห่งเยโฮซาฟัท เพราะที่นั่นเราจะนั่งพิพากษาประชาชาติทั้งหลายโดยรอบ จงลงเคียวเกิด เพราะการเกี่ยวข้าวสุกแล้ว จงมาลงไปเกิด เพราะบ่อยาอุนเต็มแล้ว และถึงสิ้นอยู่ เพราะความชั่วร้ายของพวกเขามีมาก มหาชนเป็นอันมาก มหาชนเป็นอันมากในหุบเขาแห่งการตัดสินใจ เพราะวันแห่งพระยาห์เวห์ก็ใกล้เข้ามาแล้วในหุบเขาแห่งการตัดสินใจ โยเอล 3:12-14

เมื่อ "คนต่างชาติ" ถูกปลุกให้ตื่นขึ้น "วันแห่งพระยาห์เวห์ก็ใกล้เข้ามา" ในหุบเขาเยโฮซาฟัท "เยโฮซาฟัท" หมายถึงการพิพากษาของพระยาห์เวห์; และหุบเขานั้นยังถูกเรียกว่า หุบเขาแห่งการตัดสินใจด้วย ตั้งแต่ปี 2015 เป็นต้นไป "มวลชน" แห่งพิภพโลกจะเริ่มเคลื่อนเข้าสู่มดต่าง ๆ ที่ได้เตรียมไว้สำหรับข้ออ้างแต่ละประการซึ่งมนุษย์ใช้เพื่อไม่ตัดสินใจรับใช้พระเจ้า ในเหตุการณ์ 9/11 การพิพากษาคอนเนนได้เริ่มขึ้น และในปี 2015 ทรัมป์ได้ประกาศว่าเขาจะลงสมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดี ในเหตุการณ์ 9/11 ระยะแรกของฝนชุกปลายฤดูกาลได้เริ่มตกลงมา และฝนชุกปลายฤดูกาลนั้นเองที่ทำให้พืชผลบรรลุถึงความสมบูรณ์ และในปี 2015 ซึ่งเป็นปีที่สิบสิบเข้าสู่ฝนที่ทำให้การเก็บเกี่ยวสุกงอม หนังสือโยเอลได้เปล่งเสียงเตือนว่า เมื่อโดนัลด์ ทรัมป์ "ปลุกเร้าอาณาจักรกรีเซีย" หรือดังที่โยเอลกล่าวไว้ว่า เมื่อทรัมป์ "ปลุกคนต่างชาติให้ตื่นขึ้นในปี 2015" การเก็บเกี่ยวของพิภพโลกก็กำลังเริ่มสุกงอม.

สิ่งสำคัญคือต้องตระหนักว่า ความจริงประการแรกก็คือกล่าวถึงในดาเนียลบทที่สิบเอ็ด คือบทบาทเชิงพยากรณ์ของโดนัลด์ ทรัมป์ อาณาจักรแรกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ซึ่งปรากฏในพระธรรมดาเนียลคือบาบิโลน ลองนึกภาพเรื่องราวของบาบิโลนในพระธรรมดาเนียล หากเนบูคัดเนสซาร์มิได้ถูกใช้โดยการดลใจเพื่อสถาปนาแบบจำลองเชิงพยากรณ์ อาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ย่อมไม่สมบูรณ์หากปราศจากคำพยาของผู้ปกครององค์สุดท้ายของอาณาจักรนั้น กฎแห่งการกล่าวถึงเป็นครั้งแรกสถาปนาความสำคัญของทรัมป์ในฐานะสัญลักษณ์ที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรกในนิมิตซึ่งดาเนียลได้รับ ในวันที่สิบสองหลังจากที่ทานอดอาหารเป็นเวลาสามสัปดาห์

แต่เจ้านายแห่งราชอาณาจักรเปอร์เซียได้ขัดขวางข้าพเจ้าอยู่ยี่สิบเอ็ดวัน; แต่ดูเถิด มีคาเอล ผู้เป็นหนึ่งในบรรดาเจ้านายชั้นผู้ใหญ่ ได้มาช่วยข้าพเจ้า;

และข้าพเจ้าก็คงอยู่ที่นั่นกับบรรดาภคินีแห่งเปอร์เซีย
บัดนี้ข้าพเจ้ามาเพื่อให้ท่านเข้าใจว่าจะบังเกิดแก่ชนชาติของท่านในวาระสุดท้าย:
เพราะนิมิตนั้นยังเกี่ยวข้องกับวันเวลาอีกมาก Daniel 10:13, 14

นิมิตในบทที่สิบเอ็ดแสดงให้เห็นถึงสิ่งที่จะบังเกิดแก่ประชากรของพระเจ้าในวาระสุดท้าย
และหรัมป์ในฐานะผู้นำแห่งสหรัฐอเมริกา และต่อจากนั้นแห่งสหประชาชาติ
เป็นความจริงที่มีผลสืบเนื่องชั่วนิรันดร์ซึ่งเชื่อมโยงกับการเข้าใจหรือไม่เข้าใจความจริงนั้น
ความจริงดังกล่าวมีความสำคัญยิ่งจนกาเบรียลต้องถ่ายทอดแก่ดาเนียลว่า ในข้อที่สิบสี่
ดาเนียลได้บันทึกจากความสว่างที่ทูตกาเบรียลประทานไว้ว่า คือ “โจรแห่งชนชาติของเจ้า” ที่สถาปนานิมิตนั้น
เป็นไปไม่ได้เลยที่จะติดตามความเคลื่อนไหวของโดนัลด์ ทรัมป์ในคำพยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง หากไม่ใช่กรุงโรม
เป็นแบบพิมพ์เขียวเพื่อจำแนกรอยเท้าของหรัมป์ตลอดประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด

หรัมป์ ในฐานะสัญลักษณ์ของสหรัฐอเมริกาในช่วงเวลาของกฎหมายวันอาทิตย์ ได้ก่อรูปเป็นรูปสัตว์ร้ายนั้น
และในการกระทำนั้น เขากำลังถวายเกียรติแก่สัตว์ร้าย ดังนั้นจึงเป็นทั้งรูปสัตว์ร้าย
และเป็นรูปที่ยกขึ้นเพื่อถวายเกียรติแก่สัตว์ร้ายด้วย ในวิวรณ์ 17 ตำแหน่งสันตะปาปาเป็นองค์ที่แปด
ซึ่งมาจากเจ็ดองค์นั้น และโดนัลด์ ทรัมป์ เป็นประธานาธิบดีองค์ที่แปดนับตั้งแต่เรแกน ณ
เวลาแห่งที่สุดปลายในปี 1989 แต่เขาก็เป็นองค์ที่หกด้วย
ซึ่งหมายความว่าเขาคือองค์ที่แปดซึ่งมาจากเจ็ดองค์นั้น

ในวิวรณ์บทที่สิบเจ็ด ยอห์นในข้อที่สามถูกพาเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร
ที่ซึ่งเขาเห็นหญิงแพศยานั่งอยู่บนสัตว์ร้าย
หญิงแพศยานั้นได้รับการระบุโดยทุกนิยายโปรเตสแตนต์ที่สำคัญว่าเป็นคริสตจักรคาทอลิก
แม้ว่าในยุคสุดท้ายพวกเขาทั้งหลายจะปฏิเสธความเชื่อพื้นฐานของตนก็ตาม
คริสตจักรแห่งกรุงโรมเมามายด้วยโลหิตของบรรดามรณสักขีเมื่อยอห์นเห็นนาง
และนางมีตำแหน่งว่าเป็นมารดาแห่งหญิงแพศยาทั้งหลาย สิ่งนี้บ่งชี้ว่ายอห์นถูกพาไปยังปี 1798
ซึ่งเป็นเวลาที่สันตะปาปามีโลหิตแห่งการเป็นมรณสักขีอยู่
และคริสตจักรโปรเตสแตนต์เดิมบางแห่งก็กำลังกลับเข้าสู่สามัคคีธรรมของโรมันคาทอลิกแล้ว
จากจุดที่มองเห็นนั้น ยอห์นได้เห็น “กษัตริย์เจ็ดองค์” ซึ่งห้าองค์ได้ล่มสลายไปแล้วในปี 1798
และมีอาณาจักรหนึ่งคงอยู่ในปี 1798 และอาณาจักรนั้นคือสหรัฐอเมริกา
แต่อีกอาณาจักรหนึ่งซึ่งประกอบด้วยกษัตริย์สิบองค์จะมาภายหลัง เพราะในปี 1798 ที่ซึ่งยอห์นยืนอยู่นั้น
อาณาจักรที่เจ็ดยังไม่ถึง กษัตริย์ทั้งสิบปกครองอยู่ชั่วโมงแห่งวิกฤตกฎหมายวันอาทิตย์
และพวกเขาเห็นพ้องที่จะมอบอาณาจักรที่เจ็ดของตนแก่สัตว์ร้ายแห่งอาณาจักรที่ห้า
ผู้ซึ่งได้รับบาดเจ็บถึงตายในปี 1798.

เลข “8” เป็นสัญลักษณ์แห่งการเป็นขึ้นจากตาย และสันตะปาปาก็คือองค์ที่แปดซึ่งมาจากเจ็ด
เมื่อบาดเจ็บถึงตายของมันได้รับการรักษาให้หาย ณ การรวมตัวสามฝ่ายของพญานาค สัตว์ร้าย
และผู้พยากรณ์เท็จ ซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อกฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงนั้นมาถึง ในปี 2020
พวกโลกาภิวัตน์ได้ขโมยการเลือกตั้งไปจากหรัมป์ และเขาถูกสังหารบนถนนทั้งหลายแห่งวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด
พยานทั้งสองในวิวรณ์บทที่สิบเอ็ดเป็นตัวแทนของเขาทั้งสองของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินโลก
ซึ่งทั้งคู่ถูกสังหารในปี 2020 หรัมป์เป็นประธานาธิบดีคนที่หกนับตั้งแต่เรแกน ณ เวลาสิ้นสุดในปี 1989;
แต่เมื่อถึงปี 2024 เขาก็เป็นองค์ที่แปดซึ่งมาจากกษัตริย์เจ็ดองค์ก่อนหน้านั้นด้วย ในปี 2024
บาดเจ็บถึงตายของเขาได้รับการรักษาให้หาย และในเวลาเดียวกันเขาก็กลายเป็นองค์ที่แปดซึ่งมาจากเจ็ด
โดยสอดคล้องอย่างสมบูรณ์กับสัญลักษณ์เชิงพยากรณ์ที่สถาปนานิมิตนั้น หากท่านไม่มีโรม
ท่านก็ไม่มีความสามารถที่จะติดตามความเคลื่อนไหวของรูปจำลองแห่งโรมได้

MAGA

การจะเข้าใจว่าทรัมป์เป็นคอนสแตนตินมหาธาอย่างไรเมื่อ "250" ปีของเนโรกำลังสิ้นสุดลง หรือว่าเขาเป็นอันโทโคสมหาธาอย่างไรในปี 207 ก่อนคริสตกาล หรือว่าเขาเป็นประธานาธิบดีคนสุดท้ายอย่างไร ซึ่งขบวนการยุคทองทั้งมวลของเขาตั้งอยู่บนสมมติฐานแห่งการทำให้อเมริกา "ยิ่งใหญ่" นั้น จำเป็นต้องยอมรับว่าบทนี้ได้กล่าวถึงทรัมป์และบทบาทเชิงพยากรณ์ของเขาเป็นครั้งแรกก่อนแล้ว

ลายเซ็นของ "ความจริง" ซึ่งแทนด้วยคำภาษาฮีบรูว่า "ความจริง" ที่ประกอบขึ้นจากอักษรตัวที่หนึ่ง ตัวที่สิบสาม และตัวที่ยี่สิบสองของอักษรฮีบรูนั้น บ่งชี้ว่า Reagan คืออักษรตัวแรก และ Obama คืออักษรตัวที่สิบสามแห่งการกบฏ ดังที่แสดงโดยปี 2013

เมื่ออดีตผู้นำแห่งสำนักงานไต่สวนความเชื่อถูกสืบต่อโดยพระสันตะปาปาเยซูอิตองค์แรก เนื่องจากผู้นำแห่งการไต่สวนความเชื่อได้ลาออก

จุดสิ้นสุดของเขาจึงสอดคล้องกับจุดเริ่มต้นของพระสันตะปาปาเยซูอิต

ความเชื่อมโยงนั้นระหว่างพระสันตะปาปาทั้งสองของ Obama คือวันที่ 13 มีนาคม 2013 Obama สอดคล้องกับอักษรตัวที่สิบสามแห่งการกบฏ และอักษรตัวที่ยี่สิบสองคือ Trump.

การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญครั้งที่ยี่สิบสองจำกัดให้ประธานาธิบดีดำรงตำแหน่งได้เพียงสองสมัย

และเมื่อพิจารณาบรรดาประธานาธิบดีที่ดำรงตำแหน่งสองสมัยซึ่งมิได้เป็นสมัยติดต่อกัน

ก็มีอยู่เพียงสองคนเท่านั้น โกรเวอร์ คลีฟแลนด์เป็นอัลฟาของประธานาธิบดีสองสมัยที่มีวาระไม่ติดต่อกัน

และทรัมป์คือโอเมกา โกรเวอร์ คลีฟแลนด์เป็นประธานาธิบดีคนที่ยี่สิบสอง

และทรัมป์ในฐานะโอเมกาต่อคลีฟแลนด์ย่อมครอบครองลักษณะอันเป็นอัลฟาของ "22"

คลีฟแลนด์และทรัมป์เป็นตัวแทนของอัลฟาและโอเมกาที่บรรจุสัญลักษณ์ของอักษรตัวที่ยี่สิบสองในอักษรฮีบรู

มีประธานาธิบดีเพียงสองคนเท่านั้นที่ดำรงตำแหน่งสองสมัยแบบไม่ติดต่อกัน

และทรัมป์เป็นคนที่สองในสองคนนั้น สองของโอเมกาคุณด้วยยี่สิบสองของอัลฟาเท่ากับสี่สิบสี่

ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของปี 1844 และเป็นสัญลักษณ์ของประตูที่ปิดลง ณ กฎหมายวันอาทิตย์

ดังที่มีแบบจำลองไว้โดยประตูที่ปิดในปี 1844 ทรัมป์เป็นบุคคลลำดับที่ 44

ที่แตกต่างกันซึ่งได้เป็นประธานาธิบดี และเขาเป็นประธานาธิบดีเมื่อประตูปิดลง ณ กฎหมายวันอาทิตย์

ทรัมป์ได้ถูกทำให้เป็นแบบอย่างโดยไซรัสมหาราช ไซรัสมหาราชทรงประกาศกฤษฎีกาฉบับแรก

และอารทาเซอร์ซีสมหาธาทรงประกาศกฤษฎีกาฉบับที่สาม ฉบับแรกและฉบับที่สามสอดคล้องกัน

เพราะพระเยซูทรงแสดงให้เห็นปลายทางด้วยจุดเริ่มต้นเสมอ ทรัมป์อยู่ที่นั่นเมื่อครบสิ้น "250" ปีของเนโร

ซึ่งมีคอนสแตนตินมหาธาเป็นภาพแทน เมื่อสิ้นสุด "250" ปีนับจาก 457 BC

ทรัมป์มีอันโทโคสมหาธาเป็นภาพแทน ผู้ซึ่งกลับมาอย่างเข้มแข็งยิ่งกว่าเดิมในปี 2024

อันเป็นการทำให้ข้อสิบสามสำเร็จลง

เพราะกษัตริย์แห่งทิศเหนือจะกลับมา และจะยกกองทัพใหญ่มากกว่าครั้งก่อน และเมื่อสิ้นหลายปีแล้ว

เขาจะมาอย่างแน่นอนพร้อมด้วยกองทัพใหญ่และทรัพย์สมบัติมากมาย ดาเนียล 11:13

เมื่อสหรัฐอเมริกาถูกโรมพิชิตภายใต้กฎหมายวันอาทิตย์

ทุกประเทศทั่วโลกก็จะถูกบังคับให้ยอมศิโรราบต่อโรมในเวลานั้น.

"บรรดาประชาชาติทั้งหลายจะดำเนินตามแบบอย่างของสหรัฐอเมริกา แม้นางจะเป็นผู้นำออกไปก่อน แต่วิกฤตการณ์เดียวกันนั้นจะมาถึงประชากรของเราในทุกส่วนของโลก" Testimonies, เล่ม 6, 395.

“บรรดาประชาชาติต่างด้าว” ถูกบังคับให้กระทำเช่นนั้นโดยสหรัฐอเมริกา ผู้ซึ่งเข้ารับบทผู้นำของสหประชาชาติ ณ กฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า สหประชาชาติคือกษัตริย์สิบองค์แห่งวิวรณ์ 17 ผู้ซึ่งอยู่ใต้การปกครองของอาหับ กษัตริย์แห่งสิบเผ่าทางเหนือ ผู้ซึ่งอภิเษกสมรสกับเยเซเบล การสมรสของเยเซเบลกับอาหับคือการสมรสที่ถูกทำให้สมบูรณ์ ณ กฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า ที่กฎหมายวันอาทิตย์นั้น สหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นแผ่นดินอันรุ่งโรจน์แห่งดาเนียลบทที่สิบเอ็ด และเป็นสัตว์ร้ายจากแผ่นดินแห่งวิวรณ์บทที่สิบสาม ก็สิ้นสุดประวัติศาสตร์ของตนในฐานะราชอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ บนภูเขาคาร์เมล ผู้พยากรณ์ของพระบาอัล 850 คน และปุโรหิตของปาเสาศักดิ์สิทธิ์ผู้ซึ่งรับประทานที่โต๊ะของเยเซเบล ถูกเอเลียห์ประหาร สหรัฐอเมริกาถูกประหาร ณ กฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า ดังเช่นผู้พยากรณ์เทียมเท็จที่ภูเขาคาร์เมล จากนั้นเป็นต้นไป เรื่องราวดำเนินไประหว่างเอเลียห์กับอาหับและเยเซเบล และอาหับเป็นตัวแทนของอาณาจักรสิบห้า ซึ่งถูกปกครองโดยผู้ที่ได้กระทำการล่วงประเวณีกับเยเซเบลเป็นรายแรก เยเซเบลตั้งใจจะกระทำการล่วงประเวณีกับทุกอาณาจักร แต่อาหับเป็นตัวแทนของผู้แรกที่ได้กระทำเช่นนั้น และสหรัฐอเมริกานีเองที่ตายที่ภูเขาคาร์เมล และในทันใดก็กลายเป็นซูริกคนแรกของเยเซเบล ในแง่ของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด ก็เป็นทีนั้นเอง ณ กฎหมายวันอาทิตย์ ที่ห้ามปลุกขึ้นยืนในฐานะกษัตริย์ผู้ทรงอำนาจแห่งกรีซ อันมีอเล็กซานเดอร์มหาราชเป็นภาพแทน.

แล้วกษัตริย์ผู้ทรงอำนาจองค์หนึ่งจะถูกขึ้น และจะครอบครองด้วยอำนาจอันยิ่งใหญ่ และจะกระทำตามขอบพระทัยของตน และเมื่อพระองค์ทรงลุกขึ้นแล้ว อาณาจักรของพระองค์จะถูกทำลาย และจะถูกแบ่งออกไปตามลมทั้งสี่แห่งฟ้าสวรรค์ และจะไม่ตกแก่เชื้อสายของพระองค์ ทั้งจะไม่เป็นไปตามอำนาจที่พระองค์ทรงครอบครองอยู่ เพราะอาณาจักรของพระองค์จะถูกถอนขึ้น แม้เพื่อผู้อื่นนอกเหนือจากเหล่านั้น ดาเนียล 11:3, 4

โดเนลด์ ทริมปลุกขึ้นยืนในฐานะ “กษัตริย์ผู้ทรงอำนาจ” แห่งสหประชาชาติ ผู้ซึ่งถูกพรรณนาไว้ภายในข้อนี้ และต่อจากนั้นได้รับการเป็นแบบอย่างโดยประวัติศาสตร์ของอเล็กซานเดอร์มหาราช เมื่อเขาลุกขึ้นยืน สหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ ก็สิ้นสุดลง และอาณาจักรที่เจ็ดของกษัตริย์สิบองค์ในวิวรณ์บทที่สิบเจ็ดก็เริ่มต้นขึ้น กษัตริย์ทั้งสิบเริ่มต้นอาณาจักรที่เจ็ดของตนโดยการตกลง ณ ที่นั้นและในขณะนั้นที่จะมอบอาณาจักรที่เจ็ดของตนแก่เดซานุภาพแห่งสันตะปาปา ซึ่งเป็นอาณาจักรที่แปด อันสืบมาจากอาณาจักรทั้งเจ็ดก่อนหน้านี้ ข้อตกลงของพวกเขาขึ้นเพื่อให้พระประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จ และพระประสงค์ของพระองค์นั้นได้รับการสำแดงแบบบรรทัดต่อบรรทัดตลอดทั่วพระคัมภีร์แห่งสัจธรรม

เป็นแบบอย่างล่วงหน้าถึงโรม

ข้อห้าถึงข้อเก้าแห่งดาเนียลบทที่สิบเอ็ดได้สำเร็จลงด้วยประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ที่เป็นแบบอย่างอย่างสมบูรณ์ของประวัติศาสตร์แห่งอำนาจสันตะปาปา ดังที่ได้แสดงไว้ในข้อสามสิบเอ็ดถึงข้อสี่สิบของบทเดียวกัน เส้นแนวของประวัติศาสตร์ในข้อห้าถึงข้อเก้าขนานกับเส้นแนวของประวัติศาสตร์ในข้อสามสิบเอ็ดถึงข้อสี่สิบ ทั้งสองเส้นแนวชี้ให้เห็นถึงช่วงเวลาหนึ่งซึ่งอำนาจที่เป็นตัวแทนของโรมฝ่ายสันตะปาปาได้เอาชนะอุปสรรคสามประการก่อน จากนั้นจึงปกครองอยู่ชั่วระยะเวลาหนึ่ง จนกระทั่งมีการทำลายพันธสัญญา อันนำกษัตริย์ฝ่ายใต้เข้ามาต่อสู้กับพวกเขา และทำให้เกิดบาดแผลร้ายแรง ยังมีการศึกษาและเปรียบเทียบเส้นแนวทั้งสองนี้กับประวัติศาสตร์อย่างใกล้ชิดเพียงใด ก็ยังเป็นທີ່ประจักษ์ถึงความถูกต้องอันลึกซึ้งของมันมากขึ้นเพียงนั้น ความถูกต้องของทั้งสองเส้นแนวนั้นปรากฏทั้งในแง่ที่มันเป็นตัวแทนโครงสร้างภายในข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นได้อย่างใกล้ชิดเพียงใด และในแง่ของประวัติศาสตร์ที่ทำให้ข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นสำเร็จลงด้วยเพียงใด

ประวัติศาสตร์ซึ่งทำให้ข้อพระคัมภีร์ทั้งห้าข้อสำเร็จสมจริงนั้น ดำเนินไปคู่ขนานและสอดคล้องกับประวัติศาสตร์ของโรมภายใต้อำนาจสันตะปาปาที่ได้กล่าวไว้ในข้อสามสิบเอ็ดถึงข้อสี่สิบ และเป็นบริบทสำหรับการปรากฏขึ้นของอันติโอคสมหาราชในข้อสิบถึงข้อสิบห้า

แต่บรรดาบุตรชายของเขาจะถูกปลุกเร้าขึ้น และจะระดมกองกำลังขึ้นมาเป็นอันมาก; และคนหนึ่งจะเข้ามาอย่างแนนอน และจะท่วมทับและผ่านไป; แล้วเขาจะกลับมา และถูกปลุกเร้าขึ้นอีก จนถึงป้อมปราการของเขาเอง ดาเนียล 11:10

ในการทำให้ข้อสิบสำเร็จบริบูรณ์ อันติโอคสมหาราชได้รับชัยชนะเรื่อยไปจนถึงป้อมปราการของอียิปต์ ซึ่ง ณ ที่นั้นท่านได้ยุติการรณรงค์เพื่อรวบรวมกำลังขึ้นใหม่

ประวัติศาสตร์ดังกล่าวเป็นแบบฉบับถึงการล่มสลายของสหภาพไซเรียตในปี 1989 ดังที่แสดงไว้ในข้อสี่สิบของบทเดียวกัน

และในวาระสุดท้าย กษัตริย์แห่งทิศใต้จะเข้าปะทะเขา และกษัตริย์แห่งทิศเหนือจะยกมาสู่เขาดุจลมหมุน พร้อมด้วยรถรบ พลม้า และเรือเป็นอันมาก และเขาจะบุกเข้าไปในบรรดาประเทศต่าง ๆ และจะท่วมทับผ่านไป ดาเนียล 11:40

วลีในข้อสิบที่ว่า "shall certainly come, and overflow, and pass through" เหมือนกันทุกประการในภาษาฮีบรูกับวลีในข้อสี่สิบที่ว่า "he shall enter into the countries, and shall overflow and pass over." ทั้งสองข้อนี้กำลังชี้ถึงช่วงเวลาที่ยุทธศาสตร์ฝ่ายเหนือ (อันติโอคสในข้อสิบ และเรแกนในข้อสี่สิบ) เอาชนะยุทธศาสตร์ฝ่ายใต้ (ปโตเลมีในข้อสิบ และสหภาพไซเรียตในข้อสี่สิบ) การโจมตีทั้งสองครั้งล้วนเป็นการตอบโต้ต่อชัยชนะก่อนหน้าของยุทธศาสตร์ฝ่ายใต้ (ปโตเลมีในข้อห้าถึงเก้า และนโปเลียนในข้อสี่สิบ) แรงจูงใจของยุทธศาสตร์ฝ่ายใต้ในการโจมตีนั้นคือพันธสัญญาที่ถูกทำลาย (การอภิเษกสมรสของเบเรนิซในข้อห้าถึงเก้า และสนธิสัญญาโตเลนตีโน ค.ศ. 1797 ที่ถูกละเมิดกับนโปเลียน) โครงสร้างเชิงพยากรณ์ที่ปรากฏอยู่ในข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ และการสำเร็จตามของข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นในประวัติศาสตร์ภายหลัง ก็สอดคล้องกับอิสยาห์ 8:8.

และเขาจะผ่านไปโดยดาห์; เขาจะท่วมทับและไหลผ่านไป, เขาจะขึ้นมาถึงแม่น้ำคอส;
และการแผ่ปีกของเขาจะปกคลุมเต็มความกว้างแห่งแผ่นดินของเจ้า, โอ อิมมานูเอล. อิสยาห์ 8:8

เมื่ออิสยาห์พยากรณ์ว่ากองทัพของเสนาาเคอริบ "จะท่วมทับและผ่านไป" นั้น ก็เป็นภาษาฮีบรูคำเดียวกันอีกครั้งดังเช่นในข้อสิบและข้อสี่สิบ อิสยาห์ชี้ให้เห็นถึงเวลาที่เสนาาเคอริบ กษัตริย์แห่งอาณาจักรเหนือ พิชิตอาณาจักรใต้คือยูดาห์ แต่เขายังปล่อยให้เยรูซาเล็มคงอยู่ เพราะเขาไปถึงเพียง "ลาคอ" เท่านั้น เช่นเดียวกับที่อันติโอคสไปถึงชายแดนในข้อสิบ แรงจูงใจของเสนาาเคอริบคือ เฮเซคียาห์ได้ละเมิดพันธสัญญากับอัสซีเรีย ดังที่แสดงโดยการที่เฮเซคียาห์ยุติการถวายบรรณาการตามที่ตกลงกันได้ การละเมิดพันธสัญญานี้เป็นข้อผิดพลาดเมื่อเทียบกับข้อทั้งสามที่ขนานกัน แต่ละข้อเกี่ยวข้องกับการละเมิดพันธสัญญาเช่นกัน แต่ในกรณีของปโตเลมีและนโปเลียน กษัตริย์ฝ่ายเหนือถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้ละเมิดพันธสัญญา ส่วนเสนาาเคอริบนั้น กษัตริย์ฝ่ายเหนือได้กล่าวหาเฮเซคียาห์ว่าปฏิเสธที่จะส่งบรรณาการตามส่วนที่กำหนดไว้

ครั้นในปีที่สิบสี่แห่งรัชกาลกษัตริย์เฮเซคียาห์
เสนาาเคอริบ กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย ได้ยกขึ้นมาต่อสู้อัรบราฮัมเมืองที่มีป้อมปราการของยูดาห์
และยึดได้ทั้งสิ้น และเฮเซคียาห์ กษัตริย์แห่งยูดาห์ ได้ใช้คนไปยังกษัตริย์แห่งอัสซีเรียที่ลาคิซ
พูดว่า "ข้าพระองค์ได้กระทำผิดแล้ว ขอทรงถอนพระองค์ไปจากข้าพระองค์เถิด
สิ่งใดที่พระองค์ทรงกำหนดแก่ข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะรับไว้"

และกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้กำหนดแก่เฮเซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ให้ถวายเงินสามร้อยตะลันต์ และทองคำสามสิบตะลันต์ และเฮเซคียาห์ก็ถวายเงินทั้งหมดที่พบในพระนิเวศของพระยาห์เวห์ และในคลังสมบัติแห่งราชสำนักของกษัตริย์ 2 พงศกษัตริย์ 18:13-15

กองทัพฝ่ายเหนือของเซนนาเคอริบยึดเมืองทั้งสี่สิบหกเมืองของยูดาห์ระหว่างการยตราสู่กรุงเยรูซาเล็ม เป็นนัยสำคัญทางคำพยากรณ์อย่างยิ่งที่ อีสยาห์ 8:8 เชื่อมโยงกับข้อสิบและข้อสี่สิบ และด้วยเหตุนี้จึงเป็นพยานประการที่สามถึงการล่มสลายของอาณาจักรฝ่ายใต้แห่งสหภาพโซเวียตในปี 1989 การล่มสลายนั้นเป็นเครื่องหมายแห่งการเริ่มต้นของช่วงเวลาในข้อสี่สิบที่ว่างเปล่า นับตั้งแต่การสำเร็จตามข้อสี่สิบในปี 1989 จนถึงข้อสี่สิบเจ็ด ซึ่งเป็นตัวแทนของกฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึง ในข้อสี่สิบมีช่วงเวลาที่ยาวเปล่าอยู่ ช่วงเวลานั้นเริ่มต้นในปี 1989 และสิ้นสุดลงที่กฎหมายวันอาทิตย์ ข้อสี่สิบมิได้กล่าวสิ่งใดเกี่ยวกับช่วงเวลานั้น แต่ข้อสี่สิบสามารถเข้าใจได้ด้วยวิธีการบรรทัดซ้อนบรรทัด

“กฎแฉ” สำคัญประการหนึ่งในการสถาปนาประวัติศาสตร์ที่ซ่อนอยู่ของข้อสี่สิบ คือพยานหลักฐานของอิสยาห์เกี่ยวกับสงครามตอบโต้ด้วยชัยชนะของอาณาจักรฝ่ายเหนือที่มีต่ออาณาจักรฝ่ายใต้ ไม่ว่าจะเป็นการกบฏของเฮเซคียาห์โดยเล็กให้เกียรติพันธกรณีก่อนหน้าในการส่ง “บรรณาการ” แก่อัสซีเรีย หรือการที่อันโทไอคัสทอดทิ้งเบเรนิซ หรือสนธิสัญญาโตเลนตีโนของนโปเลียน ทั้งสามข้อล้วนสำเร็จตามประวัติศาสตร์ที่เน้นย้ำถึงสนธิสัญญาที่ถูกละเมิดในฐานะแรงจูงใจพื้นฐานของการโจมตี ในช่วงตำแหน่งประธานาธิบดีของโอบามา ภายใต้กระทรวงการต่างประเทศของจอห์น แครร์รี ผู้ช่วยรัฐมนตรีวิคตอเรีย นุสันต์ได้ก่อให้เกิดการปฏิบัติเพื่อโค่นล้มรัฐบาลยูเครน นับจากจุดนั้นเป็นต้นมา ได้มีสองฝ่ายของข้อสี่สิบโต้แย้งเกี่ยวกับสงครามยูเครนดำรงอยู่; บุตินกล่าวว่า เป็นเรื่องของสนธิสัญญาที่ถูกละเมิด ส่วนฝ่ายตรงข้ามของเขากล่าวว่าสนธิสัญญาที่บุตินอ้างถึงนั้นไม่เคยมีอยู่ในบริบทที่บุตินกล่าวอ้าง ไม่ว่าจะสนธิสัญญาจะได้ถูกทำขึ้นจริงแล้วจึงถูกละเมิด หรือกลับกันก็ตาม ก็หาได้มีความสำคัญไม่ เพราะบันทึกเชิงพยากรณ์เพียงแต่บันทึกถึงสนธิสัญญาที่ถูกละเมิดว่าเป็นแรงจูงใจของสงครามเท่านั้น

อิสยาห์ 8:8 ให้ “กฎแฉ” เพื่อให้เห็นว่ากษัตริย์ฝ่ายเหนือที่พิชิตได้เพียงถึงคอ หรือถึงศีรษะเท่านั้น “กฎแฉ” นั้นระบุว่ารัสเซียคือศีรษะที่ยังคงยืนอยู่ภายหลังการล่มสลายของลำตัวในปี 1989 ความสำคัญเชิงพยากรณ์ของข้อแปดมิได้พบเพียงใน “กฎแฉ” ที่ใช้ระบุศีรษะเท่านั้น แต่ยังอยู่ในข้อที่ระบุว่า “คอ” เป็นภาพแทนของศีรษะ หรือของนครหลวง ซึ่งจะตั้งขึ้นได้ก็เฉพาะเมื่อเชื่อมโยงกับข้อความก่อนหน้านี้ในนิมิตเดียวกันของอิสยาห์ 8 นิมิตนั้นเริ่มต้นในบทที่เจ็ด และในข้อเจ็ดและข้อแปด ศีรษะถูกกำหนดให้หมายถึงกษัตริย์ หรืออาณาจักรของพระองค์ หรือมหานครหลวงของอาณาจักรหนึ่ง เยรูซาเล็มเป็นนครหลวงของยูดาห์ ซึ่งเมืองทั้ง 46 เมืองของยูดาห์ถูกกองทัพของเซนนาเคอริบพิชิต แต่เซนนาเคอริบได้ปล่อยให้นครหลวงคือเยรูซาเล็มยังคงยืนหยัดอยู่.

เพราะศีรษะของซีเรียคือดามัสกัส และศีรษะของดามัสกัสคือเรซิน และภายในหกสิบห้าปี เอฟราอิมจะถูกทำลายจนไม่เป็นชนชาติอีก และศีรษะของเอฟราอิมคือสะมาเรีย และศีรษะของสะมาเรียคือบุตรของเรมาลียาห์ ถ้าท่านทั้งหลายจะไม่เชื่อ แนนอนท่านทั้งหลายจะไม่ได้รับการสถาปนา อีสยาห์ 7:8, 9

เมื่อกองทัพของเซนนาเคอริบมาถึงกำแพงกรุงเยรูซาเล็มในปี 701 ก่อนคริสตกาล เขาได้ขึ้นมาถึงคอ และในการกระทำนั้น เขาได้ทิ้งพยานหลักฐานทางประวัติศาสตร์ไว้ถึงการคงอยู่ของรัสเซียภายหลังการล่มสลายในปี 1989 เช่นเดียวกับเมื่ออันโทไอคัสสมหาราชเริ่มการตอบโต้ของเขาต่ออาณาจักรฝ่ายใต้

เขาได้มาถึงในข้อสิบที่พรมแดนของอียิปต์ แต่ไม่ได้เข้าไป
สิ่งที่มีนัยสำคัญในชัยชนะของอันโทไอคัสในข้อสิบคือ
ชัยชนะนั้นเป็นเครื่องหมายถึงการสิ้นสุดของการทัพทางทหารของอันโทไอคัสซึ่งปราศจากยุทธการที่เด่นชัด
แต่เป็นภาพแทนงานของเขาในการสถาปนาภูมิศาสตร์ที่เคยสูญหายไปก่อนหน้านี้ขึ้นใหม่
การพิชิตของเขาในข้อสิบเป็นภาพแทนบทสรุปของชัยชนะหลายครั้ง
เขาได้ยุติการทัพของสงครามซีเรียครั้งที่สี่ที่ราฟิอา ซึ่งมีความหมายว่า “ดินแดนชายแดน”
และราฟิอาเป็นพรมแดน หรือ “คอ” ของอียิปต์ การทัพของอันโทไอคัสระหว่างปี 219 ก่อนคริสตกาลถึง 217
ก่อนคริสตกาล เป็นภาพแทนการทรมานและการผ่านพ้นของการล่มสลายของสหภาพไซเรียตในช่วงปี 1989
ถึง 1991 เมื่อกษัตริย์ได้ผ่านข้ามบรรดาประเทศทั้งหลาย

ในเชิงคำพยากรณ์ อิสยาห์ 8:8 อนุญาตให้ระบุรัสเซีย—ในฐานะลำคอในการรบของเซนนาเคอริบ
หรือในฐานะป้อมปราการในการรบของอันโทไอคัส—ว่าเป็นกษัตริย์แห่งทิศใต้ในการรบแห่งราฟิอา
ดังที่แสดงโดยความสำเร็จตามคำพยากรณ์ของข้อสิบเอ็ด ในการกระทำเช่นนี้
ข้อพระคัมภีร์ดังกล่าวเชื่อมประวัติศาสตร์ภายนอกซึ่งเป็นภาพแทนโดยพญานาค (กษัตริย์แห่งทิศใต้) สัตว์ร้าย
(กษัตริย์แห่งทิศเหนือ) และผู้พยากรณ์เท็จ (อำนาจตัวแทนของกษัตริย์แห่งทิศเหนือ)
เข้ากับแนวคำพยากรณ์ภายในดังที่เป็นภาพแทนโดยคำพยากรณ์หกสิบห้าปีในข้อเจ็ดของบทที่เจ็ดโดยตรง

ในเชิงพยากรณ์ นัยสำคัญของการที่เซนนาเคอริบยกขึ้นมายังกรุงเยรูซาเล็มนั้น
เป็นพยานเชิงพยากรณ์อันทรงพลังที่สุดประการหนึ่งถึงฤทธานภาพของพระเจ้าในพระคัมภีร์ เพราะ ณ ที่นั้น
พระเจ้าได้ทรงทำลายกองทัพของเซนนาเคอริบจำนวน 185,000 คนในคืนเดียว วันก่อนหน้านั้น
บนกำแพงกรุงเยรูซาเล็มมีทั้งเอลียาคิมและเซบนาห์
ผู้เป็นสัญลักษณ์ของแอ็ดเวนติสม์แบบเลาดีเซียและแบบฟีลาเดลเฟีย ซึ่งได้รับการทำเครื่องหมายไว้ ณ
ประตูที่ปิดในปี 1844 และประตูที่ปิดของกฎหมายวันอาทิตย์

ต่อมาอยู่มา ในปีที่สิบสี่แห่งรัชกาลกษัตริย์เฮเซคียาห์
เซนนาเคอริบกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้ยกขึ้นมาต่อสู้กับบรรดาหัวเมืองป้อมปราการทั้งสิ้นของยูดาห์
และได้ยึดเมืองเหล่านั้นไว้
และกษัตริย์แห่งอัสซีเรียทรงส่งราชาเคห์จากลาคีซไปยังกรุงเยรูซาเล็มถึงกษัตริย์เฮเซคียาห์
พร้อมด้วยกองทัพใหญ่ และเขาได้ยืนอยู่ข้างรางน้ำแห่งสระบนที่ถนนของทุ่งข้างซัคฟ่า
แล้วเอลียาคิมบุตรของฮิลคียาห์ ผู้ดูแลราชสำนัก เซบนาอาลักษณ์ และโยอาห์บุตรของอาสาฟ
ผู้บันทึกเหตุการณ์ ได้ออกมาหาเขา อิสยาห์ 36:1–3

ในอิสยาห์บทที่เจ็ด อิสยาห์ถูกส่งไปพร้อมกับสารถึงอาหัสผู้ชั่วร้าย กษัตริย์แห่งยูดาห์ คืออาณาจักรฝ่ายใต้
และอาณาจักรนั่นเองที่เซนนาเคอริบเข้ามาโจมตีในบทที่แปด ข้อแปด
เมื่ออิสยาห์พบกับกษัตริย์อาหัสผู้ชั่วร้ายนั้น เขาพบพระองค์ “ที่ท่อส่งน้ำของสระบน ณ
ถนนไปยังลานของทุ่งซัคฟ่า” ซึ่งเป็นที่เดียวกับที่รับราชาเคห์กล่าวหมิ่นประมาทพระนามของพระยาห์เวห์
อิสยาห์สั่งสอนว่าตัวท่านและบุตรทั้งหลายของท่านเป็นหมายสำคัญ!

ดูเถิด ข้าพเจ้าและบุตรทั้งหลายซึ่งพระยาห์เวห์ได้ประทานแก่ข้าพเจ้านั้น
เป็นหมายสำคัญและเป็นการอัศจรรย์ในอิสราเอลจากพระยาห์เวห์จอมโยธา ผู้ทรงสถิตอยู่บนภูเขาศิโยน
อิสยาห์ 8:18

เมื่ออิสยาห์ได้พบกับกษัตริย์อาหัสผู้ชั่วร้าย “ที่รางน้ำของสระบน ณ ถนนลานซัคฟอก”
อิสยาห์ได้นำเขารยาชบุตรชายของตนมาด้วย ซึ่งมีความหมายว่า “คนที่เหลืออยู่จะกลับมา”

แล้วพระยาห์เวห์ตรัสแก่อิสยาห์ว่า “บัดนี้จงออกไปพบอาหัส ทั้งตัวเจ้าและเขารัยาชบุตรของเจ้า ที่ปลายท่อส่งน้ำของสระบน ริมทางหลวงไปยังลานของช่างซักผ้า” อิสยาห์ 7:3

เขารัยาชชู้ให้เห็นว่า ชาวสารซึ่งอิสยาห์ประกาศ ณ “ปลายรางส่งน้ำของสระบนที่ถนนลานซักฟอก” เป็นชาวสารที่ระบุถึงคนที่เหลืออยู่ซึ่งกลับมา คนที่เหลืออยู่นั้นคือผู้ที่อยู่ในพระธรรมมาลาคี ซึ่งถูกเรียกให้ทดลองพระยาห์เวห์ด้วยการกลับมาหาพระองค์ และด้วยการนำสิบลดกลับเข้าไปในคลัง ผู้ที่กลับมาแล้วยังได้รับการเป็นภาพแทนโดยเยเรมีย์ว่าเป็นผู้ที่กลับมาภายหลังความผิดหวังครั้งแรก ในบทที่เจ็ด “ปลายรางส่งน้ำของสระบนที่ถนนลานซักฟอก”

พรรณนาถึงอิสยาห์กำลังประกาศข่าวสารแก่กษัตริย์ฝ่ายใต้ผู้ชั่วร้าย และในอิสยาห์บทที่สามสิบหก เอลียาคิม เซบนา และโยอาห์ผู้บันทึกเหตุการณ์ ได้ติดต่อแทนเฮเซคียาห์ ขณะที่รับซาเคห์เป็นผู้แทนของเสนาาเคอริบ

ข่าวสารแรกแห่ง “ปลายท่อส่งน้ำของสระบน ณ ถนนสู่ทุ่งของช่างฟอก”

ถูกประกาศโดยอิสยาห์และบุตรชายของเขา ส่วนข่าวสารสุดท้ายแห่ง “ปลายท่อส่งน้ำของสระบน ณ ถนนสู่ทุ่งของช่างฟอก” ถูกประกาศโดยบุคคลสามคน ชาวสารแรกส่งถึงกษัตริย์ภายใน และข่าวสารที่สองส่งถึงกษัตริย์ภายนอก เส้นแบ่งคือกำแพง ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งพระราชบัญญัติของพระเจ้า และกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งเป็นตัวแทนของการรื้อกำแพงแห่งการแยกแยะระหว่างคริสตจักรกับรัฐ กฎหมายวันอาทิตย์ หรือ ณ กำแพงนั้น มีสัญลักษณ์อยู่สามประการ; เอลียาคิมคือฟีลาเดลเฟีย เซบนาคือลาโอดีเซีย และโยอาห์ผู้บันทึกคือซาร์ดิส

เมื่อถึงกฎหมายวันอาทิตย์ คนเป็นอันมากจะถูกคว่ำลงตามดาเนียล 11:41

และบุคคลเหล่านั้นคือผู้ที่ต้องรับผิดชอบต่อความสว่างเกี่ยวกับสะบาโตวันที่เจ็ด ผู้ที่ถูกคว่ำลงในข้อ 41 คือเซเวนต์เดย์แอดเวนติสต์ฝ่ายเลาดีเซีย และเอลียาคิมเป็นตัวแทนของฟีลาเดลเฟีย

และจะบังเกิดขึ้นในวันนั้นว่า เราจะเรียกเอลียาคิมบุตรของฮิลคียาห์ ผู้รับใช้ของเรา และเราจะสวมเสื้อคลุมของเจ้าให้เขา และจะรัดเขาด้วยสายรัดเอวของเจ้า และเราจะมอบอำนาจการปกครองของเจ้าไว้ในมือของเขา และเขาจะเป็นดั่งบิดาแก่ชาวเยรูซาเล็มและแก่พงศ์พันธุ์ยูดาห์ และเราจะวางกฎแฉแห่งราชวงศ์ดาวิดไว้บนบ่าของเขา เขาจะเปิด และไม่มีผู้ใดจะปิด เขาจะปิด และไม่มีผู้ใดจะเปิด อิสยาห์ 22:20-22

และจงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองฟีลาเดลเฟียว่า พระองค์ผู้บริสุทธิ์ พระองค์ผู้สัตย์จริง พระองค์ผู้ทรงถือกฎแฉของดาวิด พระองค์ผู้ทรงเปิดและไม่มีผู้ใดเปิดได้ และทรงปิดและไม่มีผู้ใดเปิดได้ ตรัสดังนี้ว่า เรารู้จักการทำงานของเจ้า ดูเถิด เราได้ตั้งประตูที่เปิดอยู่ไว้ต่อหน้าเจ้า และไม่มีผู้ใดสามารถปิดมันได้ เพราะเจ้ามีกำลังเพียงเล็กน้อย แต่ได้รักษาคำของเราไว้ และมีได้ปฏิเสชนามของเรา ดูเถิด เราจะกระทำให้พวกที่อยู่ในธรรมศาลาของชาตาน ซึ่งกล่าวว่าตนเป็นพวกยิว แต่หาได้เป็นไม่ หากกล่าวมสา ดูเถิด เราจะกระทำให้เขามากกราบลงแทบเท้าของเจ้า และให้เขารู้ว่าเราได้รักเจ้าแล้ว วิวรณ์ 3:7-9

เซบนาถูกแทนที่โดยเอลียาคิม และเซบนาบนกำแพงเป็นตัวแทนของเซเวนต์เดย์แอดเวนติสต์แบบเลาดีเซียซึ่งปฏิเสธที่จะได้รับประโยชน์จากข่าวสารแห่งฝนต้นฤดูหรือฝนปลายฤดู

ฝนต้นฤดูกับคริสตจักรนั้นมีอิสยาห์และคนที่เหลือซึ่งได้กลับมาเป็นภาพแทน

และข่าวสารถูกมุ่งไปยังคริสตจักรที่เสื่อมทราม ซึ่งมีกษัตริย์อาหัสผู้ชั่วร้ายเป็นภาพแทน

ข่าวสารจากกำแพงถูกมอบแก่กษัตริย์ฝ่ายเหนือผู้ชั่วร้ายที่กำลังแสวงหาจะพิชิตกรุงเยรูซาเล็ม

และสิ่งนี้เป็นภาพแทนของฝนปลายฤดูในความสัมพันธ์กับฝนต้นฤดู

ขณะที่คริสตจักรของพระเจ้ากำลังถูกพิพากษา ฝนต้นฤดูหรือฝนแรกเพียงไปรยปราย

แต่เมื่อถึงกฎหมายวันอาทิตย์ ฝนจะถูกเทลงมาอย่างไรขอบเขต ขาวสารถึงอาหัสเป็นขาวสารภายใน ขาวสารถึงเสนาเคอริบเป็นขาวสารภายนอก พระสุรเสียงแรกในวิวรณ์ 18:1-3 เป็นการกล่าวซ้ำของขาวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สอง และเป็นขาวสารภายใน พระสุรเสียงที่สองในวิวรณ์บทที่สิบแปด ซ็อลลี เป็นขาวสารภายนอก และเป็นขาวสารที่สาม อิชยาห์และบุตรชายของท่านได้นำขาวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สองซึ่งเป็นขาวสารภายในมา และบนกำแพงพร้อมด้วยขาวสารภายนอกนั้นมีสามชีวิต

เอลิยาคิมคือคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ส่วนเขมนา คือลัทธิแอ็ดเวนตีส์วันทีเจ็ดแห่งเลาดีเซีย ซึ่งในเวลานั้นถูกพระโอรสขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงคายออกไป โยอาบผู้บันทึกเหตุการณ์เป็นสัญลักษณ์แทนฝูงแกะอื่นของพระเจ้า ผู้บันทึกประวัติศาสตร์ที่นำไปสู่กำแพง เพื่อจะได้จำแนกธงสัญญาณของเอลิยาคิมได้ เมื่อมันถูกชูขึ้น.

อิชยาห์ 8:8 ได้นำสารแห่งอิชยาห์บทที่หกถึงสิบสองเข้าสู่ดาเนียล 11:10 การกระทำเช่นนี้เป็นพยานยืนยันประการที่สองว่าศิระแห่งอาณาจักรถูกปล่อยให้ยังคงยืนอยู่ภายหลังการโจมตี และระบุถึงข้ออ้างเรื่องพันธสัญญาที่ถูกละเมิดซึ่งถูกใช้เพื่อเร่งให้เกิดสงคราม

นับตั้งแต่การล่มสลายของสหภาพโซเวียตในปี 1989 ซึ่งอยู่ในซ็อลลีสิบ จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ที่จะมาถึงในไม่ช้า ซึ่งถูกแทนไว้ในข้อถัดไปนั้น มีประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์เป็นเวลาสามสิบเจ็ดปีที่ซ็อลลีสิบไม่ได้กล่าวถึงเลย ซ็อลลีสิบถึงซ็อลลีสิบห้าแห่งดาเนียลบทที่สิบเอ็ดเป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ที่ไม่ได้รับการกล่าวถึงในซ็อลลีสิบ สิ่งนี้จะมองเห็นได้ก็แต่เมื่อใช้ระเบียบวิธีแบบบรรทัดซ้อนบรรทัดเท่านั้น "ถ้าท่านทั้งหลายจะไม่เชื่อ แน่แน่นอนว่าท่านทั้งหลายจะไม่ตั้งมั่นอยู่" เป็นคำเตือนเชิงพยากรณ์ที่ผูกติดอยู่กับชื่อพระคัมภีร์ทั้งสามชื่อซึ่งบรรยายถึงปี 1989 และความสำเร็จทางประวัติศาสตร์ของอิชยาห์ 8 ข้อ 8 แสดงให้เห็นการทดสอบสำหรับเอลิยาคิมและเขมนา ท่านมองเห็นหรือไม่ หรือว่าท่านตาบอด?

ซ็อลลีสิบเอ็ดแห่งดาเนียลบทที่สิบเอ็ด คือกฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกาที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า ซึ่งมีประวัติศาสตร์ที่ทำให้ซ็อลลีสิบหกสำเร็จเป็นแบบอย่างล่วงหน้าไว้แล้ว

แต่ผู้ที่ยกมาต่อสู้เขาจะกระทำตามใจปรารถนาของตนเอง และจะไม่มีผู้ใดยื่นหยัดต่อหน้าเขาได้ และเขาจะยืนอยู่ในแผ่นดินอันรุ่งโรจน์ ซึ่งจะถูกผลาญสิ้นไปด้วยมือของเขา ดาเนียล 11:16

เขาจะเข้าไปในแผ่นดินอันรุ่งโรจน์ด้วย และหลายประเทศจะถูกโค่นล้มลง แต่ต่อไปนี้จะรอดพ้นจากมือของเขา คือ เอโดม และโมอับ กับหัวหน้าทั้งหลายแห่งชนอัมโมน ดาเนียล 11:41

ความสำเร็จตามประวัติศาสตร์ของซ็อลลีสิบหกต่อเนื่องไปจนถึงซ็อลลีสิบในดาเนียลบทที่สิบเอ็ด คือประวัติศาสตร์ของโรมนอวกศาสนา ทุกบรรทัดแห่งคำพยากรณ์ในดาเนียลบทที่สิบเอ็ด ล้วนเป็นแบบอย่างของประวัติศาสตร์ของโรมนอวกศาสนา โรมันตะปาปา หรือโรมสมัยใหม่ ทุกบรรทัดล้วนระบุถึงประวัติศาสตร์ของโรมโดยตรง หรือเป็นแบบอย่างของประวัติศาสตร์โรมในอนาคต ทุกบรรทัด ชื่อพระคัมภีร์ที่กล่าวถึงประวัติศาสตร์ซึ่งสำเร็จโดยโรมนอวกศาสนาโดยตรงนั้น เป็นแบบอย่างของโรมันตะปาปา และเมื่อรวมกันแล้ว โรมนอวกศาสนาและโรมันตะปาปาก็เป็นพยานถึงโรมสมัยใหม่ โรมเป็นผู้สถาปนาชนิดนั้น เพราะตั้งแต่ต้นบทจนถึงตอนจบ นิมิตนั้นว่าด้วยโรม.

พระเยซูได้ทรงชี้ว่ามีผู้ทรยศคนหนึ่งอยู่ เพื่อช่วยให้เหล่าสาวกของพระองค์เชื่อ
เมื่อการทรยศของยูดาสถูกเปิดเผยอย่างประจักษ์.

“ในการประกาศวิบัติแก่ยูดาสนั้น
พระคริสต์ยังทรงมีพระประสงค์แห่งพระเมตตาต่อเหล่าสาวกของพระองค์ด้วย
โดยวิธีนี้พระองค์ได้ประทานหลักฐานอันสูงสุดแห่งการทรงเป็นพระเมสสิยาห์ของพระองค์แก่พวกเขา
'เราบอกท่านทั้งหลายไว้ก่อนที่เหตุการณ์นั้นจะมาถึง' พระองค์ตรัสว่า 'เพื่อว่าเมื่อเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นแล้ว
ท่านทั้งหลายจะได้เชื่อว่า เราคือผู้นั้น' หากพระเยซูทรงนิ่งเงียบ
ประหนึ่งว่าไม่ทรงทราบล่วงหน้าถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นแก่พระองค์ เหล่าสาวกอาจคิดว่า
พระอาจารย์ของตนมิได้ทรงมีญาณหยั่งรู้ล่วงหน้าโดยพระลักษณะของพระเจ้า
และทรงถูกทำให้ประหลาดพระทัยและถูกทรยศส่งมอบไว้ในมือของฝูงชนผู้กระหายการฆ่า
หนึ่งปีก่อนหน้านั้น พระเยซูได้ตรัสแก่เหล่าสาวกว่า พระองค์ได้ทรงเลือกคนทั้งสิบสองไว้แล้ว
และในพวกเขามีคนหนึ่งเป็นมาร บัดนี้พระดำรัสของพระองค์ที่มีต่อยูดาส
ซึ่งสำแดงว่าการทรยศของเขาเป็นสิ่งที่พระอาจารย์ทรงทราบอย่างครบถ้วนแล้วนั้น จะเสริมกำลังความเชื่อ
ของบรรดาผู้ติดตามแท้ของพระคริสต์ในระหว่างการทรงรับความอัปยศอดสูของพระองค์
และเมื่อยูดาสมาถึงจุดจบอันน่าสะพรึงกลัวของตน
พวกเขาจะระลึกถึงวิบัติที่พระเยซูได้ทรงประกาศไว้เหนือผู้ทรยศนั้น” The Desire of Ages, 655.

วันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ. 2023 สิ่งแห่งเผ่ายูดาสให้ทรงเริ่มเปิดแผนการสำแดงพระองค์เอง
และการทดสอบขั้นพื้นฐานก็ได้เริ่มขึ้น การทดสอบนั้นอยู่ที่ว่า
โรมยังคงเป็นสัญลักษณ์ที่สถาปนาในข้อสิบสี่อยู่หรือไม่ หรือว่าสิ่งต่าง ๆ ได้เปลี่ยนไปแล้ว?
เมื่อปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์องค์แรกจากสหรัฐอเมริกาเริ่มครอบครองในวันที่ 8 พฤษภาคม ค.ศ. 2025
ข้อสิบสี่ก็ได้สำเร็จแล้ว เมื่อนั้นจึงเห็นได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างทรัมป์กับสมเด็จพระสันตะปาปาเลโอได้ถูกทำให้
เป็นแบบอย่างล่วงหน้าโดยเรแกนและยอห์น ปอลที่ 2 สงครามยูเครนซึ่งเริ่มขึ้นในปี ค.ศ. 2014
เมื่อกระทรวงการต่างประเทศของสหรัฐอเมริกาก่อให้เกิดการปฏิวัติสีในยูเครน
ได้เกิดขึ้นในสมัยประธานาธิบดีโอบามา ผู้ซึ่งครอบครองในช่วงสมเด็จพระสันตะปาปาสองพระองค์ คือ
เรแกนและยอห์น ปอลที่ 2 ในข้อสิบ และต่อมาในปี ค.ศ. 2014
สงครามยูเครนก็เริ่มขึ้นตั้งที่ข้อสิบเอ็ดเป็นภาพแทนของสงครามแห่งชายแดน หรือสงครามแห่งราฟิยา
ราฟิยาหมายถึง “ดินแดนชายแดน” และคำว่า “ยูเครน” ก็มีความหมายเช่นเดียวกัน ในประวัติศาสตร์นั้น โอบา
มากับสมเด็จพระสันตะปาปาสองพระองค์เป็นเครื่องหมายของสงครามครั้งที่สองในบรรดาสงครามสามครั้งของข้อ
สิบถึงข้อสิบห้า แล้วในปี ค.ศ. 2024 ทรัมป์ก็กลับมาอีกในการสำเร็จตามข้อสิบสาม แล้วในข้อสิบสี่
นิมิตก็ได้รับการสถาปนาโดยการมาถึงของคู่สัญลักษณ์ฝ่ายสันตะปาปาของทรัมป์

สิ่งที่ได้รับการสถาปนาขึ้นคือ การรบทั้งสามในข้อสิบถึงข้อสิบห้าเป็นเครื่องหมายบอกทางสามประการ
ซึ่งแต่ละประการชี้ให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างเยเซเบลกับอาหับ อันนำไปสู่ภูเขาคาร์เมล ณ
กฎหมายวันอาทิตย์ เมื่อถึงสมัยของเรแกน เยเซเบลอยู่ในสถานะเรียก ถูกซ่อนไว้ด้วยพันธมิตรลับ จากนั้นบรรดาปุ
โรหิตของพระบาอัลและผู้พยากรณ์แห่งปาเสาศักดิ์สิทธิ์ก็ได้ยกขู่วินิจฉัยนิยามของคาทอลิกเสรีนิยมแบบดินรู้
ซึ่งผสมผสานเข้ากับสัญลักษณ์อันแตกแยกของโอบามา ที่เป็นทั้งผู้พยากรณ์เท็จแห่งโปรเตสแตนต์ผู้ละทิ้งความเชื่อ
และผู้พยากรณ์เท็จแห่งอิสลาม การนมัสการมารดาแห่งแผ่นดินโลก ความลามกเสเพล
และอนาธิปไตยแห่งการปฏิวัติฝรั่งเศส แล้วทรัมป์ก็กลับมาในปี 2024
และความสัมพันธ์อันเปิดเผยระหว่างสัตว์ร้ายกับรูปของมันก็ถูกทำให้ประจักษ์ชัดในปี 2025 บัดนี้เป็นปี 2026
แล้ว และการทดสอบนิมิตภายนอกของรากฐานได้ผ่านพ้นไปแล้ว
และขณะนี้เรากำลังอยู่ในนิมิตแห่งการทดสอบพระวิหาร

ข้อสิบเอ็ดได้สำเร็จแล้วในการศึกที่ราเปียในปี 217 ก่อนคริสตกาล
และเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของสงครามยูเครนซึ่งเริ่มต้นขึ้นในปี 2014 หรือความรุนแรงขึ้นในปี 2022
และบัดนี้กำลังอยู่ใกล้จุดสิ้นสุด ปูตินจะมีชัย
แต่ชัยชนะนั้นเป็นเพียงการนำเข้าสู่จุดเริ่มต้นแห่งความพินาศของเขาเอง
โครงสร้างเชิงพยากรณ์ของข้อสิบเอ็ดและการสำเร็จในประวัติศาสตร์ของข้อนั้นในการมีชัยของโปโตเลมี ณ
ศึกที่ราเปียในปี 217 ก่อนคริสตกาล อันเป็นการสำเร็จตามข้อสิบเอ็ดของบทที่สิบเอ็ด
สอดคล้องกับประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ของกษัตริย์อูสซียาห์ ทั้งโปโตเลมีและอูสซียาห์ต่างเป็นกษัตริย์ฝ่ายใต้
ผู้ซึ่งจิตใจของตนถูกยกขึ้นเพราะความสำเร็จทางทหาร แต่จิตใจที่ถูกยกขึ้นนั้นได้นำทั้งสองลงสู่ความพินาศ
และความล่มสลายของทั้งสองล้วนสัมพันธ์กับความพยายามร่วมกันที่จะถวายเครื่องบูชาในสถานนมัสการ ณ
กรุงเยรูซาเล็ม

เราจะพิจารณาต่อไปถึงจุดจบของปูติน ซึ่งนำไปสู่ศึกที่พาเนียมในข้อสิบห้า ในบทความถัดไป